

09¹¹

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Министър на икономиката

Изх. № 02-00-75

Дата 26.06.2015

ДО

Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ

Председател на

Комисията по икономическата политика и туризъм

Пл. „Княз Александър I“ № 1

гр. София, п.к. 1169

на Ваш № кип 553-01-34/01.06.2015г.

ОТНОСНО: становище по проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с изпратен от Вас проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество № 554-01-107, внесен от н.п. Данаил Кирилов и група народни представители на 29 май 2015 г., Министерството на икономиката изразява следното становище:

1. По отношение на § 3:

Считаме, че предложените промени относно чл. 22, ал. 1, т. 15 и т. 25 следва да бъдат допълнително мотивирани в мотивите на вносителя.

2. По отношение на §4:

Предвид изменението на чл.24, ал.1, следва да се предвиди текст, внасящ съответно изменение и в ал. 3 на същия член.

3. По отношение на § 9 и § 13:

2.1. Обръщаме внимание, че в чл.62, ал.1 посочената стойност на незаконно придобитото имущество, което се отнема в полза на държавата (не по-малко от 10 000 лв), се различава от предложената в § 4 стойност на облагата при стартиране на проверка по чл.21, ал.2 (50 000 лв).

2.2. Принципно считаме, че актът на отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество по своята същност и характер следва да се разглежда като вид наказателна мярка спрямо лица, за които е доказано, че са се облагодетелствали в резултат на нарушение на законите на Република България. В този контекст, предложените изменения и допълнения на чл. 57, ал. 2 и чл. 62, ал. 2 от ЗОПДНПИ биха породили противоречие с принципа в правото, наречен „презумпция за невинност“, установен в чл. 11 от Всеобщата декларация за правата на човека на ООН, чл. 14 от Международния пакт за граждански и политически права, чл. 6, т. 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, както и в чл. 31, ал. 3 от Конституцията на Република България и чл. 16 от Наказателно-процесуалния Кодекс.

Във връзка с гореизложеното предлагаме предложенията да се подложат на по-широко обсъждане с цел формулирането на разпоредби, които едновременно ще удовлетворяват потребностите на обществените интереси и в същото време няма да порождават противоречия с правни принципи и норми.

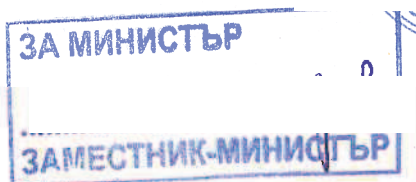
4. По отношение на § 20, т.1, буква „б“, „в“ и „г“:

От изложените аргументи в мотивите не става ясен смисълът на част от предложените изменения на легалната дефиниция на „Доходи“ (например, кое налага при определяне на понятието за доходи то да се ограничава до такива, „за придобиването на които е установен законен източник“ и „са отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица“).

С уважение,

БОЖИДАР ЛУКАР

Министър на икономиката

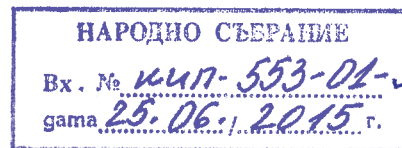

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-146

София, 24.06 2015 г.

09.43

ДО
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ
НА ВАШ № КИП 553-01-34/01.06.2015 г.

ОТНОСНО: становище на Министерството на финансите по законопроект за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество № 554-01-107, внесен от Данаил Кирилов и група народни представители

УВАЖАЕМИ Г-Н КЪНЕВ,

Във връзка с Ваше писмо под горния номер, приложено, изпращам Ви становището на Министерството на финансите по законопроект за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество № 554-01-107, внесен от Данаил Кирилов и група народни представители.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста

МИНИСТЪР:

СТАНОВИЩЕ
НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ФИНАНСИТЕ
ПО ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО
ИМУЩЕСТВО № 554-01-107, ВНЕСЕН ОТ ДАНАИЛ КИРИЛОВ И ГРУПА
НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Предложените изменения и допълнения на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (ЗОПДНПИ) са в съответствие със стратегическите насоки за превенция и противодействие на корупцията за периода 2015 – 2020 г. Те са в синхрон с приетата Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз. Мотивите и докладът на проекта са в съответствие с изискванията на Закона за нормативните актове. В този смисъл, по принцип подкрепяме предложените изменения и допълнение на ЗОПДНПИ.

Същевременно в проекта се съдържат разпоредби, които създават определена неяснота.

С § 18 от законопроекта се предлага създаване на нова ал. 5 в чл. 90 от действащия закон, съгласно която се предвижда най-малко 20 на сто от стойността на отнетото в полза на държавата имущество да се използва за социални цели. По наше мнение, не е изяснено какво се има предвид в понятието „социални цели“, както и по какъв начин/механизъм и по чие решение ще става използването на отнетото в полза на държавата имущество за социални цели. Липсват данни за извършен анализ или заявен интерес от използването на имуществото за социални цели. Освен това разпоредбата е твърде обща - под стойност на отнетото имущество може да се разбират освен налични имущества, така и вземания за отнети в полза на държавата дружествени дялове и парични средства, които не са налични и които подлежат на събиране по общия ред, както и липсващо имущество (най-често отнети автомобили). Следва да се има предвид, че стойността на имуществото, определена по реда на ЗОПДНПИ, не винаги съответства на пазарната му стойност и тези 20% от стойността му на практика не могат да бъдат изчислени.

Разпоредбата освен императивна част по отношение на прага от 20%, има и декларативен характер. Срещу намерението имуществото да „се използва за социални цели“ не стои отговорен орган, срок, в рамките на който да се изчисляват тези 20%, нито е

разписан начинът, по който това намерение ще бъде реализирано. Не е ясно и какво се разбира под думите „социални цели“. Разпоредбата по-скоро има концептуален характер и не съответства на духа и съдържанието на ЗОПДНПИ.

Освен това считаме, че предложената разпоредба противоречи както на принципа, заложен в чл. 17, ал. 1 от Закона за публичните финанси, съгласно който постъпленията не са целеви и служат за покриване на плащанията, така и на други основополагащи бюджетни правила и принципи. Разпоредбата не отговаря на изискванията за „точно и ясно“ формулиране, съобразно чл. 9, ал. 1 от Закона за нормативните актове и в тази връзка, не подкрепяме включването на посочената разпоредба в чл. 90 от действащия закон.

От друга страна, отношенията за използване на имуществото за социални цели, се очаква да се уредят цялостно с транспониране на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в ЕС. Към настоящия момент е извършен анализ на отношенията, които се засягат с директивата и е изготвен „Сравнителен доклад „Законодателство и практика: Национални и европейски перспективи в процедурите по конфискация и отнемане на имущество в полза на държавата“, по проект, съфинансиран от Програмата за превенция и борба с престъпността на Европейския съюз. Директивата следва да бъде транспонирана до месец октомври 2016 г.

Обръщаме внимание, че предложеният текст в § 14 от проекта е ненужен, тъй като всъщност повтаря съществуващия текст на чл. 69, ал. 2 от действащия закон.

В допълнение, предлагаме в чл. 48, ал. 1 и чл. 85 от действащия закон, изразът „специална банкова сметка“ да се замени със „сметка за чужди средства“, съгласно новата терминология на Закона за публичните финанси.

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

1527 София, ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org

Изх. № 314/14.07.2015 г.

**ДО
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ ПРИ 43-ТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ**

Относно: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, № 554-01-107, внесен на 29.05.2015 г. от Данаил Кирилов и група народни представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

Във връзка с обсъждането на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, № 554-01-107, внесен на 29.05.2015 г. от Данаил Кирилов и група народни представители, Ви изпращаме следното

СТАНОВИЩЕ

НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

по проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, № 554-01-107, внесен на 29.05.2015 г. от Данаил Кирилов и група народни представители

Като разгледахме обстойно горепосочения проект и обсъдихме в дълбочина предлаганите изменения и допълнения **изразяваме ясна позиция на неподкрепа, общо мотивирана от следните обстоятелства:**

Предлага се въвеждане на три абсолютно неприемливи неща:

1. Обратна тежест на доказване за всички ответници, а не само за проверяваните лица, т.е. за престъпниците и нарушителите. Такова законодателно решение може да има за последица гражданин да се окаже купувач на имот от дружество, в което престъпник има дялово участие и да се наложи да доказва, че точно неговият имот е придобит от престъпника с негови законни доходи, а не с доходи от престъпление;

2. Въвежда се презумпция за незаконност на всяко имущество, което е обект на проверка;

3. Създава се право на КОНПИ да разпространява събраната информация по всички държавни и обществени организации и по този начин със събраните в това производство доказателства да може да се внесе обвинителен акт, да се състави акт за административно нарушение, да се използва в производство по издаване на наказателно постановление или по данъчно ревизионен акт по ДОПК. Същото се отнася до административни наказания по Закона за мерките срещу изпиране на пари и т.н.

Като цяло настоящият проект в значителна степен възпроизвежда вече отхвърляни предложения през последните години, включително такива, обсъждани в хода на подготовката и приемането на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (юли 2011 – юли 2012 г.), както и критикувани от Венецианската комисия някогашни законодателни идеи.

Принципно ЗОПДНПИ и проектът за неговото изменение и допълнение противоречат изцяло на Директива 2014/42/ на ЕП и на Съвета от 3 април 2014 г..

Конкретните ни съображения против конкретния проект на закон са:

По § 1 - Недопустимо е принципни устройствени въпроси относно статута на органите на КОНПИ да се уреждат с вътрешноведомствен акт (правилник), не само поради обективния стремеж на всяка администрация да се самовъзпроизвежда, но и поради липсата на законова делегация относно уреждането на тези въпроси за статута на териториалните организации в нормата на чл. 20 от закона. Правилникът на КОНПИ се приема само от КОНПИ и става нормативен акт. Така комисията ще има възможност да променя структурата си по своя преценка, когато и както намери за добре, без да съблюдава обективни критерии като ефективност на дейността например. Трябва да се има предвид, че този правилник не подлежи на утвърждаване, съответно действията на КОНПИ по приложението му не подлежат на пряк съдебен контрол, защото ще се квалифицират като вътрешноорганизационни служебни актове.

Промяната в съдържанието на ал. 4 на чл. 5, разширява оперативната самостоятелност на административния орган (чл. 20 предоставя на нея компетентността да приема правилник) при обособяване районите на действие на неговите териториални звена, без да възпроизведе задължителното обособяване на териториални звена в районите на апелативни съдилища. Така може да се стигне до необосновано и безконтролно увеличаване на броя на териториалните звена (повече на брой с по-малка територия на действие), да се разкъса връзката им със съдебни райони и да се утежни административният апарат и неговата издръжка. Промяната не намира опора в мотивите на предложителите;

По § 2 - Предложението за увеличаване (удвояване) на мандатите на членовете на КОНПИ не съответства на възприетата от закона обща идея за мандатност, избягване на професионална деформация чрез дългогодишно присъствие в КОНПИ и непрекъснато включване на нови външни членове с цел да се опреснява и обогатява качеството и професионалните умения и възможности на членовете на административния орган. Точно обратното е съдържанието на предложението, което претендира въвеждане на

„професионални екзекутори“ с 10-годишни чиновнически ангажименти. Мандат от пет години е достатъчен за едно лице, приемственост се обезпечава чрез възможността в комисията да бъде включено лице, което вече е било неин член, но в мандат, който не е граничещ със започващия нов, защото забраната е за последователни мандати, а не за мандати изобщо;

По § 3 - Предложените изменения в чл. 22, ал.1 – намираме за удачно това по т. 1, и за недобро предлаганото с т. 2 – недопустимо е престъпление с минимално наказание три години лишаване от свобода, при това източник на огромни неправомерни доходи да бъде изключено от кръга на престъпленията, за които се прилагат правилата на закона. Отчитаме, че в основата на второто предложение е, че 1/3 от сегашните проверки, които извършват са срещу лица, заловени от МВР с две цигари трева, но поради липса на имущество не могат да бъдат санкционирани ефективно.

По § 4 - Разширяването на наказателната репресия по отношение на по-широк кръг лица при подозрение, че са извършили административно нарушение, от естество да създава облага от 50 хиляди лева е напълно неприемливо. Законът не предвижда административното нарушение действително да е създавало облага, достатъчно е да е можело да създаде такава и тогава цялото имущество, а не само тази облага, подлежат на отнемане при отсъствие на законоустановен, разбира обложен с данък, доход.

По § 5 - Направените предложения за нови ал. 2 и 3 са веднъж вече отхвърляни първоначални предложения за закона от 2011 и 2012 г. Абсурдно е при неподлежащо на съдебен контрол административно производство да се извършват действия по претърсване и изземване, обяснения и сведения. Такива възможности имат другите органи, с които КОНПИ си взаимодейства в чл. 30 и следващите от закона, поради което не е необходимо такива да се предоставят и на КОНПИ. Освен това и вероятно като технически пропуск не е видно съдържанието на предлаганата нова ал. 3. Предлаганите промени предоставят възможност за неоправдано засилваща се репресия, фактическите действия по претърсването и изземването се предоставят на некомпетентни лица, стоящи извън специализираните органи на прокуратурата и полицията, а това е предпоставка за нарушаване на правата на проверяваните граждани и по недопустим начини създава предпоставки за необоснована и недопустима репресия. Възможността органите на Комисията да изискват сведения е без смисъл, предвид съществуването на такава възможност и до момента, освен това, не се указва какви по вид и от кого могат да се търсят те.

По § 6 - Не е мотивирано защо се иска разкриване на застрахователна тайна, съответно какво е отношението на застраховането на имущество към установяване обстоятелствата по чл. 28, ал. 1, т. 1-12 от закона. Другите органи по чл. 30 и следващите от закона имат право да искат разкриване на застрахователна тайна, поради което не следва да се въвежда такава възможност и за КОНПИ. Същото се отнася и до предложенията за разкриване на статистическа тайна по § 8 от проекта.

По § 7 – Отмяната заслужава подкрепа, защото съществуването на разпоредбата на т. 1 създаваше възможност чрез фиктивни и без основание образувани досъдебни производства, които закономерно се прекратяваха след некратко време, да се сезира комисията и да наложи обезпечителни мерки, с което се увреждат непоправимо

икономически интереси, ликвидират се нелоялно конкуренти или неправомерно да се завладяват пазари.

По § 8 - Достъпът до всякаква информация толкова е разширен, че едва ли има орган, който да ги конкурира. По този начин изначално се накърнява по недопустим начин правото на личен живот, което Конституцията прокламира.

По § 9, 10 и 11 - Предложенията за изменение на чл. 57, отмяна на чл. 59 и отмяна на ал. 5 от чл. 60 от закона е недоразумение. В първата си част няма логическо обяснение след като законодателят е преценил, че тази информация интересува КОНПИ, защо изпълнителите намират, че не ги интересува. Оценката им, че декларираното салдо няма значение за целите на проверката, не представлява проверен в съдебна процедура извод, поради което то трябва да бъде отклонено.

Новата точка 8 в чл. 57, ал. 1 предвижда документално обвързване на данните от писмената декларация на проверяваното лице, но не държи сметка за значителната продължителност на проверявания период, което прави малко вероятно съхраняването на документи. Задължение за толкова дълго съхранение не съществува по отношение на нито един държавен орган, нотариус, съдебен изпълнител, застраховател и т.н., за да се осигури правото на проверявания да събере доказателства. Така се злепоставя интересът му. Справедливо е да се изискват документи за толкова години назад, колкото е срокът на пазене за съответния вид доказателства от компетентния орган.

Що се отнася до предложението за създаване на нова ал. 2, в чл.57 и въвежданите чрез нея нови правни последици, които се свързват с непредставянето на декларация, представянето на непълна декларация или отказ да се представи декларация. Европейските експерти бяха изумени от съдържанието на чл. 17, ал. 5 от ЗОПДИППД (отм.), съответно от това на декларацията по чл. 17, ал. 6 от същия закон. Създаването на презумпция за престъпност на имуществото поради отказ на проверяваното лице, още по – малко на лицата, които нямат качеството на проверявано лице, но са от кръга на тези, които трябва да подават декларации, беше отречено в хода на създаването на закона. Нещо повече, в мотивите към закона от 2012 г. е изрично посочено като гаранция за правата на ответниците в производството и проверяваните лица правото им да не подават декларации и невъзможността информацията от декларациите да бъде използвана срещу тях в други производства. Точно обратното се прави в този проект и то противоречи изцяло на концепцията на закона, на Конституцията на Република България, както и на горесцитираната Директива 2014/42/ на ЕП и на Съвета. Освен това, въведената презумпция в новата ал.2 на чл.57 създава необосновано предимство на Комисията, респ. на държавата в административния процес по установяване. Защото изначално тежестта да докаже незаконен произход на средствата трябва да е на органа, който е компетентен да проверява и отнема. Той разполага с несравнимо по-голям кадрови и властови ресурс и интересът да установи незаконността е негов. Категорично се нарушава като се урежда превратно принципът на разпределяне на доказателствената тежест, уреден понастоящем в чл.154 ГПК.

Идентично е положението с § 10, в който изрично се изключва прокламираната в мотивите гаранция. Съображенията от практическо естество са напълно несъстоятелни, защото в практиката си по ЗОПДИППД(отм.) Върховният касационен съд (ВКС) изрично прогласи в няколко акта, че презумпцията по чл. 17, ал. 5 от ЗОПДИППД не е достатъчна

за да обоснове основателно предположение за престъпен характер на доходите. Същото е положението и с отмяната на гаранционната норма на чл. 60, ал. 5 от закона и тази по чл. 77, ал. 5 от закона.

По § 12 - Данъчното производство се подчинява на особени правила, уредени в ДОПК. Няма правна възможност събрани в предварителна проверка по ЗОПДНПИ да бъдат третирани като събрани по процесуалния ред на ДОПК и да имат същата доказателствена стойност, още по-малко да имат каквато и да е доказателствена стойност, защото в проверката по чл. 21, ал. 2 от ЗОПДНПИ те са лишени от годна в съда доказателствена сила.

Предлаганата норма предвижда облекчения на държавата като правен субект, придавайки доказателствена стойност на документи, събрани в друго производство. Накърнява се принципът на непосредственост и правото на юридическите субекти лично да участват в административните производства, провеждани срещу тях, вкл. в процеса по събиране на доказателства.

По § 13 - Предлаганата редакция на чл. 62 е в духа на тези по §§ 9-12. На отнемане подлежи всяко незаконно имущество според нормата на чл. 1 от закона. Не намираме състоятелни аргументи в подкрепа на ограничаване отнемането на имуществото до 10 хиляди лева и не считаме следва да се приема за законно, ако е 9 999 лв. Що се отнася до предложената в ал. 2 презумпция за незаконност на имуществото и разместване на доказателствената тежест, те бяха многократно предлагани при множеството варианти в хода на подготовката на този закон и накрая бяха изключени като лишени от опора в закона и пряко противоречащи на принципите за защита правата на човека в Европейското правно пространство. Освен изложеното новата ал.2 на чл. 62 отново накърнява баланса на правата на страните и злепоставя интереса на проверяваните, като освобождава държавата от ангажимента да установява и изследва факти, от които черпи права. Законосъобразно и в съответствие с принципа на равнопоставеност би било, Комисията да доказва незаконен произход на средствата за придобиване по съображения, вече изразени горе - кадрови и властови предимства, установени в закони ограничени срокове за съхраняване на документи.

По §14 - считаме за уместна промяната на ал.2 на чл. 69 за уместна.

По § 15 - Възможността никому необявена проверка, която се извършва от безконтролен от съд орган в административна фаза на събиране на информация, да води до спиране на давностните срокове по закона, е изключена. Проверката на КОНПИ няма правната характеристика на административен или съдебен акт, който може да бъде проверен за неговата законосъобразност и на който може да се придаде правопрекъсващо действие.

Това предложение е крайно неприемливо. То създава възможност на Комисията безконтролно да бездейства или да забавя производството за сметка на интереса на проверявания до пълното му икономическо унищожаване, лишавая закона от дисциплиниращ държавния орган ефект. Редно е или да се приеме краен срок на проверка, или да се предвиди, че след изтичането му теченето на давностния срок продължава. Аргумент може да се черпи от нормите на наказателния процес, които предвиждат, че погасителната давност за наказателното преследване тече дори и по

време на всящ съдебен наказателен процес. При това този процес е във властта на независим от държавата орган, какъвто е съдът.

По § 16 - Законът предвижда производството пред съд да бъде единствената контролна фаза за законосъобразност на действията на специализираната администрация в хода на проверката. Възможността за протакане на производството по искане на КОНПИ изцяло противоречи на основната цел на закона за бързо и ефективно осъществяване на производството по отнемане на незаконно имущество.

По § 17 – Предлаганата отмяна на ал. 5 в чл. 77 преобръща настоящото положение, като създава възможност да се правят изводи във вреда на ответника, на база на невъзможността му да представи документ, който е унищожен или изгубен без вина на страната, което за нас е неприемливо. ГПК урежда въпроса в чл. 165.

Предложенията с § 18 и § 19 според нас следва да се подкрепят, доколкото осигуряват социални интереси.

По § 20 - 1. Искането за изменение на т. 4 е неоснователно, защото в него като „Доходи“ са посочени вкл. приходи и други източници на финансиране – в края на съществуващата норма.

2. Приходите от движима и недвижима собственост не могат да бъдат игнорирани, освен при пълна трансформация на незаконно имущество, за наличието на каквато предлаганата формулировка не е достатъчна.

3. Същото се отнася до добавянето на законен произход на продаденото имущество.

4. Нормата съдържа предлаганото допълнение, поради което не може да има приложение.

Предложението за изменение на т. 7, досежно повече от двукратното намаляване на имуществения праг (вероятно поради липса на достатъчно работа на КОНПИ) може да се обосновава с целесъобразност, но не и убедително да се мотивира защо се изоставя целта на закона за отнемане имуществото, което позволява на тежката организирана престъпност да съществува и същевременно да се прави опит да се намали границата на допустимост на производството за отнемане.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № <u>КП-553-03-23</u>
дата <u>19.06.2015</u> г.

Изх. 01-00-92/ 19.06.2015

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № КП-553-03-23/04.06.2015 г.

СТ А Н О В И Щ Е

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, № 554-01-107, внесен в 43 – тото Народно събрание от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 29.05.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

Министерството на правосъдието изразява следното становище по Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, № 554-01-107, внесен в 43 – тото Народно събрание от Данаил Димитров Кирилов и група народни представители на 29.05.2015 г.:

Министерство на правосъдието подкрепя законопроекта, с който видно от мотивите на вносителите се предлага да бъдат преодолени проблеми в практиката и засилване ефективността и ефикасността в дейността на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, а също така и постигане на съответствие със стратегическите насоки за превенция и противодействие на корупцията.

От правно-техническа гледна точка предлагаме на Вашето внимание следните бележки:

1. В § 9 се предлага в чл. 57 да се създаде нова ал. 2, с която се въвежда презумпция за „виновност“ т.е., че недекларираното имущество е придобито незаконно в случаите, когато проверяваното лице не представи декларацията по ал. 1, подаде

непълна декларация или откаже да подаде декларация. В тази връзка се предлага и отмяната на чл. 59 с § 10.

Важно е да се отбележи, че съгласно ал. 1 представянето на имуществената декларация не е задължително за поканените. То не е във вреда, а в интерес на засегнатите от проверката лица, защото може да обуслови решение на комисията за прекратяване на производството по преписката, вместо за внасяне на иск в съда по чл. 62 от закона. В този смисъл предложената нова ал. 2 не кореспондира с основния текст на действащата ал. 1. В отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност /ЗОПДИППД/ органите на комисията са имали право да „изискват“ от проверяваното лице да представи писмена декларация. Предвид на това, доколкото не противоречи на целите на закона, тъй като се касае за действия след вече наложени обезпечителни мерки, предлагаме в ал. 1 думата „поканва“ да се замени с „изисква“, което ще е по-силно основание да се придаде на процедурата обратна тежест на доказване.

2. В § 12 предлагаме за по-прецизно, вместо ново изречение в ал. 2, т. 1 на чл. 61 да се създаде нова ал. 3 със следното съдържание:

„(3) След прекратяване на производството по ал. 2, т. 1 комисията може да сезира изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, като събраните в производството по този закон доказателства могат да бъдат използвани в данъчното производство“.

3. Предложението по § 14 е неясно. В действащата ал. 2 на чл. 69 изчерпателно са уредени изключенията от основния принцип на оценяване по ал. 1. Това са случаите, когато е установено, че цената, посочена в документа за собственост, не е действително уговорената цена или в документа за собственост липсва цена на незаконно придобитото имущество. Ако се приеме предложението в основния текст на ал. 2 да остане само, че имуществото се оценява към момента на неговото придобиване или отчуждаване, ще бъде неясно, че в ал. 2 се уреждат изключенията от ал. 1.

4. Предлагаме в § 16 по отношение допълнението в чл. 74, ал. 1 в новото второ изречение с оглед по-голяма яснота, след думите „по искане“ да се добави „пред съда“.

5. В § 18 в текста на предложената нова ал. 5 предлагаме да отпадне думата „ще“.

МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

ХРИ

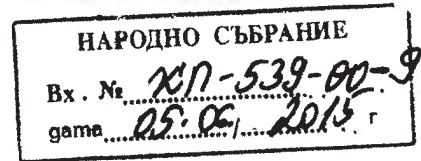

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛЕН СТАТИСТИЧЕСКИ ИНСТИТУТ

www.nsi.bg

Изх. № 07-01-5
София, 04.06.2015 г.

ДО
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЛ. "НАРОДНО СЪБРАНИЕ" № 2
ГР. СОФИЯ – 1169

КОПИЕ:

ДО
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ПЛ. „НАРОДНО СЪБРАНИЕ“ № 2
ГР. СОФИЯ - 1169

Относно: Изменение и допълнение на Закона за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (ЗОПДНПИ), публикуван на официалната интернет-страница на Народното събрание на Република България

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ЦАЧЕВА,

Считам предложените изменения и допълнения на ЗОПДНПИ относно предоставяне на информация от Националния статистически институт (НСИ) на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество с цел получаване на информация за годишни финансови отчети на проверяваните юридически лица, за незаконосъобразни. В подкрепа на изложеното излагам следните аргументи:

Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2009 г. относно европейската статистика, урежда правната рамка за действията по *разработването, изготвянето и разпространението* на европейската статистика, съобразени с основните статистически принципи: професионална независимост; безпристрастност; обективност;

надеждност; статистическа поверителност; разходна ефективност. Поверителността на данните, както и опазването на статистическата тайна, следва да удовлетворява едни и същи принципи във всички държави – членки, в т.ч. и Република България. Посочените принципи са разработени допълнително в Кодекса на европейската статистическа практика и същите са инкорпорирани в Закона за статистиката. Спазването на Кодекса се съблюдава от всички държави членки - статистическите органи, включващи Комисията (Евростат), националните статистически институти и другите национални органи, отговарящи за разработването, изготвянето и разпространението на европейска статистика, заедно с правителствата, министерствата и Европейския съвет.

Съгласно член 2, параграф 1 буква д) от Регламента, „статистическа поверителност“ означава защита на поверителните данни, свързани с отделни статистически единици, придобити пряко за статистически цели или непряко от административни или други източници и предполага забрана на използването за нестатистически цели на придобитите данни и за тяхното незаконно оповестяване. Следователно разпознаването на статистическите единици, независимо дали пряко или непряко, като по този начин се оповестява индивидуална информация, се забранява. Изрично е указано, че поверителна информация, която националните и общностните статистически органи събират за изготвянето на европейската статистика, следва да бъде защитавана, за да бъде спечелено и запазено доверието на страните, които отговарят за предоставянето на тази информация. По смисъла на § 1, т. 10 от ДР на ЗСт, „разпространение“ е дейността по осигуряване на достъп на потребителите до статистически информация. В тази връзка, необходимо е гарантиране поверителността на данните и достъпа до тях. Предвиден е сравнително облекчен достъп единствено за научно-изследователската общност, какъвто не е настоящият случай. По смисъла на (27), използването на поверителни данни за цели, които не са изрично статистически, като например административни, правни или данъчни цели, или за проверка по статистически единици, следва да бъде строго забранено.

С оглед значимостта на статистическата информация, както и нейното опазване, в Регламент (ЕС) 2015/759 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 223/2009 година, облекчения в режима за опазване на статистическата тайна не са предвидени. Напротив, в член 2, параграф 1 буква а) се допълва дефиницията за „професионална независимост“, съгласно която статистиката трябва да се разработва, изготвя и разпространява по независим начин, „без никакъв натиск от политически или заинтересовани групи или от органи на Съюза или национални органи“.

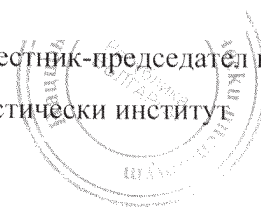
В пълно съответствие с европейската статистическа практика, в Закона за статистиката се съдържа специална уредба относно реда за разработването, изготвянето и разпространението на статистическата информация. Националният статистически институт използва индивидуалните данни, предоставени му за статистически цели, само за тези цели. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от Закона за статистиката, Националният статистически институт не може да предоставя на други субекти индивидуални статистически данни, Индивидуалните данни, получени за статистически цели не могат да се ползват като доказателство и пред органите на изпълнителната и съдебната власт. Този специален ред е създаден с цел защита на предоставените индивидуални данни, които представляват *статистическа тайна*.

Създаване на нова ал. 2 в чл. 32 от ЗОПДНПИ за съдействие на НСИ за предоставяне на информация за годишните финансови отчети на юридическите лица, представляваща статистическа тайна, не може да преодолее изричната забрана за предоставяне на данни в специалния закон. Тази забрана може да бъде преодолена само чрез писмено съгласие на субекта, за когото се отнасят данните, в което съгласие се посочват точно целите, за които се дава разрешението. Визираната в чл. 27, ал. 5 от Закона за статистиката възможност е субективно право на собственика на информация, предоставена за статистически цели. Упражняването на това право зависи от преценката на неговия носител и се погасява с оттеглянето му.

Националният статистически институт не би могъл да окаже съдействие, тъй като е налице специален режим относно индивидуалната информация, предоставена за статистически цели. Неспазването на този ред ще породи отговорността на НСИ с всички законови последици от това.

С уважение,

Диана Янчева – заместник-председател на
Националния статистически институт

04.06.2015 г.

гр. София